

ĐOẠN KHÚC CHO BA

Số ra đi đột ngột của Ba mà y tuôn trào c đây đã làm sóng sọt đời gia đình và toàn thể bôn bè thân hũu trong Công Đonng Hội Ngoi. Mĩc dù biĩt rằng Ba mang chĩng bĩnh suyĩn kinh niên, đã phĩi chĩa trĩ bĩng đĩ loĩi dĩĩc phĩm Đonng, Tây, chĩm cũu, con vĩn nghĩ rĩng Ba sũ tiĩp tĩc vui sũng vĩi Mĩ và chũng con nhiũu năm nĩa.

Tĩng chuông đĩn thoĩi oan nghiĩt lúc 12g 15 đĩm ngày 12 thĩng 3 năm 1996 mà con nhiĩn đĩĩc tĩ chĩ Nhĩt Anh đã làm thay đĩi tĩt cũ: Ba đã vĩnh vĩĩn ra đĩ, tĩ giĩ cĩi đĩi. Mĩt cũc đĩi mà vĩi Ba rĩt thân yũu gĩn bĩ, vì đĩ có Mĩ, các con, các chĩu và bĩng hũu quyĩn thuĩc.

Con còn nhiĩ ngày Chĩ nhĩt y, mĩt ngày trĩĩc khi Ba đĩ, tĩt cũ các con các chĩu hĩp mĩt tĩ nhà Ba Mĩ và đĩ cũng là lĩn cũi cũng con đĩĩc gĩp Ba.

Cũng nhiĩ mĩi hĩm, Ba lĩng xĩng chĩm sĩc hĩi hĩn các con chĩu. Ngày cũi tuĩn, Ba hay cũ thĩi quen đĩ chĩ mua đĩ loĩi trĩi cũ vĩi cam, quĩt, xoài, hĩng và nhiĩng mĩn ỉn ngon mà các con chĩu ỉa thĩch. Và chĩ cũ ngày Chũa Nhĩt khi gia đĩnh sum hĩp, Ba mĩi “hi sinh” vĩi

tiếng đồng hồ quý báu mà Ba vẫn tận tình dùng để làm "bản tin CBA", dành riêng cho con cháu. Bởi vì chi phí đó, con còn nhớ, trong lúc mẹ tôi đang còn bận rộn nói chuyện, Ba đã vùi vằng đến díp, rồi a chén, "đi bắt công việc cho các con"... Ba là thế đó, suốt đời luôn hi sinh cho kẻ khác, và hiếm khi nghĩ đến bản thân mình.

Ngày xưa tôi quê nhà, vùi vằng tài chính và ý chí mạnh mẽ, Ba đã "làm mưa làm gió", gây động nên sự nghiệp vùi vằng bao nhiêu ngôi trường, tôi Huân vào Đà-Lạt.

Các ngôi trường Hiếu Học, Văn Học, Văn Học 2 (Văn Khoa) đã đào tạo biết bao nhân tài cho đất nước. Lòng nhân ái và sự hi sinh cao cả của Ba Mẹ đã nuôi dưỡng điều tốt đẹp yêu các anh chị em con, đất nước cần người cho các con đi du học ở Mỹ quốc. Bởi vì tháng Tám 1975, gia đình chúng ta rời xa quê hương yêu dấu, bôn ba sau lưng biết bao công trình và kỷ niệm.

Trên đất khách quê người, vùi vằng hai bàn tay trường, Ba vẫn luôn quan tâm đến, tiếp tục tiến bộ làm lợi ích đất nước. Tôi đây trong 20 năm, vùi vằng trách nhiệm nhà giáo, cùng vùi vằng Mẹ và các con, đã tạo động ra Hội Giáo Dục Trẻ Em Việt Nam vùng Hoa Thành để góp phần vào việc duy trì và phát huy tiếng Việt tại Hội Người. Kể đời là Hội Thân Hữu Đà Lạt để những người Đà Lạt có thể tìm đời nhau. Rồi trong bao nhiêu năm Ba đã cùng vùi vằng các cô, chú, bác trong Công Đoàn luôn luôn bền bỉ vùi vằng những sinh hoạt làm đẹp cho đời.

Niềm đam mê sau cùng của Ba là lãnh vực báo chí và "Bản Tin CBA".

Ba ra đi, dù còn lưu luyến Mẹ và các con cháu, những gì không che giấu được nỗi niềm mãi nguyện là đã trải qua một kiếp sống làm người để ý nghĩa. "Sinh lão bệnh tử" là quy luật của trời đất. Cuộc đời chỉ là một giấc mơ thoáng qua, như bản câu thơ nào đó của Mẹ mà con còn nhớ:

*"Nà đi người ta sống
Nỗi niềm suốt đời
Trăm năm này cõi mơ
Cõi mơ đời long đong"*

Ba ơi, thế là Ba đã sớm xong nghiệp làm người, đã dứt bỏ được cõi mơ đời long đong và nỗi niềm này. Con tin chắc rằng anh hồn của Ba sẽ sớm siêu thoát, đời mới nơi thế giới huy hoàng đẹp đẽ, nơi giờ là Cõi Vĩnh-Hằng, có Phật, có Đấng Trời-Bi. Thế đó, Ba sẽ không còn phải bôn ba những cơn suy nghĩ tình linh hồn công, để Ba phải hối hận lo sợ: "thế giới Mẹ ơi tôi mình cô đời". Giờ đây, Ba đã yên nghỉ giấc ngàn thu, thân xác Ba rời bỏ tan đi thành cát bụi, nhưng trong lòng Mẹ, các con và những người thân yêu, Ba vẫn sống; hình ảnh Ba sẽ tồn tại mãi, vùi vằng đời tôn kính yêu thương....

Hôm nay con thắp nén hương tưởng niệm Ba, một nhà giáo nhân đạo thế giới như Ba,

những v n còn l m đ c đ c dòng ch trên bia m :

“N i đây an ngh gi c ngàn thu
Nhà báo, nhà giáo, nhà truy n thông qu c t
CH B Á ANH
1934-1996
Ng i đi nh cánh h c bay qua
Tr i r ng thiên thu cánh h c vàng”

Con T Anh xin đ t th này tr c m Ba đ t ng ni m Ba yêu quý.

CH T ANH

(Tháng 3 năm 1996)